

Sygn. akt X Ka 329/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Wydział X Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Urszula Myśliwska

sędzia Przemysław Dziwański

sędzia Monika Jankowska

Protokolant: prot. sądowy Karolina Popowska

przy udziale prokuratora Roberta Makowskiego

oraz przedstawiciela (...) Urzędu Celno-Skarbowego w B. K. W.

po rozpoznaniu w dniu 30.5.2023 r.

w sprawie N. F., A. B., M. B., oskarżonych o czyny z art. 56 § 1 k.k.s. i in.,

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych,

od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie z 22.6.2022 r. sygn. akt II K 1094/20

orzeka:

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

a) w pkt I przyjmuje, że:

- podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k nastąpiło za II, III kwartał 2018 r.,

- oskarżony A. B. uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie co najmniej 347.310 złotych oraz naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w przyszłych okresach w kwocie co najmniej 194.118 złotych,

b) w jego pkt II przyjmuje, że:

- podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k nastąpiło za I, II, III, IV 2016 r., a w deklaracji CIT za 2016 r.,

- oskarżony M. B. uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie co najmniej 621.479 złotych oraz naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w przyszłych okresach w kwocie co najmniej 93.116 złotych, a także uszczuplił podatek dochodowy od osób prawnych na łączną kwotę co najmniej 358.323 złotych,

c) w jego pkt III przyjmuje, że:

- podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k nastąpiło za II, III, IV kwartał 2017 r., a w deklaracji CIT za 2017 r.,

- oskarżona N. F. uszczupliła podatek od towarów i usług w łącznej kwocie co najmniej 503.781 złotych oraz naraziła na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w przyszłych okresach w kwocie co najmniej 171.854 złotych, a także uszczupliła podatek dochodowy od osób prawnych na łączną kwotę co najmniej 184.830 złotych,

d) w pkt I, II, III z podstaw skazania oskarżonych N. F., A. B., M. B. usuwa kwalifikację prawną art. 62 §4 k.k.s.,

e) w pkt I, II, III z podstaw skazania oskarżonych N. F., A. B., M. B. usuwa kwalifikację prawną art. 76 §2 k.k.s.,

f) w pkt IV zmniejsza kwoty orzeczonych wobec oskarżonych przypadków równowartości pieniężnych uzyskanych z przestępstw korzyści majątkowych, ustalając je na kwoty:

- wobec A. B.: 347.310 (trzysta czterdzieści siedem tysięcy trzysta dziesięć) złotych,

- wobec M. B.: 979.802 (dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset dwa) złote,

- wobec N. F.: 688.611 (sześćset osiemdziesiąt osiem tysięcy sześćset jedenaście) złotych;

g) łagodzi kary wymierzone oskarżonym:

- A. B. w pkt I ustalając je na 1 (jeden) miesiąc pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 262 (dwieście sześćdziesiąt dwie) stawkiienne, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na 105 (sto pięć) złotych,

- M. B. w pkt II ustalając je na 1 (jeden) miesiąc pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 411 (czterysta jedenaście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na 105 (sto pięć) złotych,

- N. F. w pkt III ustalając je na 1 (jeden) miesiąc pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 385 (trzysta osiemdziesiąt pięć) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na 105 (sto pięć) złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M., adw. 420 (czterysta dwadzieścia) zł powiększone o podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. kosztami sądowymi postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 329/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22.6.2022 r. sygn. akt II K 1094/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	N. F., A. B., M. B.	Oskarżeni nie byli karani za przestępstwa.	karta karna	k. 1518, 1519, 1520
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	karta karna	spójna, niezaprzeczona

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>apelacja obrońcy N. F.</p> <p>I. błąd w ustaleniachfaktycznych poprzez przyjęcie z jednej strony, że A. B. był faktycznie szefem (...) sp. z o.o., a N. F. była tylko „słupem” w papierach, a z drugiej strony przyjęcie, że N. F. była świadoma nieprawidłowej działalności i podpisywała dokumenty spółki,</p> <p>II.obraza art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez błędną ocenę zeznań księgowych (...) sp. z o.o., tj.: A. K. i L. K., z których zeznań wynika:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nieprzychodzenie przez N. F. do księgowości, - brak pewności czy to N. F. (a nie N. I.) przychodziła do księgowości, - przekonanie, że to N. I. (a nie N. F.) była w zarządzie spółki, a zatem to ta osoba mogła przychodzić do księgowości spółki, stąd też wniosek o wątpliwościach co do tego, iż to N. F., a nie N. I., przekazywała dokumenty księgowe (...) sp. z o.o., z czego wynika wniosek, że N. F. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

mogła nie zdawać sobie sprawy z nieprawidłowości w spółce, skoro nie prowadziła faktycznie jej spraw;

III. obraza art. 33 § 1 k.k.s. poprzez orzeczenie wobec oskarżonej przypadku równowartości pieniężnej, podczas gdy oskarżona jako figurant w spółce nie osiągnęła z tytułu piastowanej funkcji żadnej korzyści pieniężnej, skoro szefem spółki był A. B..

apelacja obrońcy A. B.

I. obraza przepisów prawa materialnego w postaci przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu z **art. 62 § 4 k.k.s.**, w sytuacji, gdy oskarżonemu A. B. nie przypisano odpowiedzialności za dokonanie sprzedaży z pominięciem kasy rejestrującej lub niewydania dokumentu z kasy rejestrującej, stwierdzającego dokonanie sprzedaży;

II. obraza przepisów postępowania, regulujących prowadzenie postępowania dowodowego i ocenę dowodów, mogącą mieć wpływ na treść wyroku w postaci:

1) art. 22 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez odmowę uwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania na rozprawie w dniu 13 czerwca 2022 roku z uwagi na brak możliwości przyjazdu oskarżonego A. B. z Rosji do Polski, co uniemożliwiło oskarżonemu realizację prawa do obrony poprzez osobisty udział w rozprawach przed Sądem i ustosunkowanie się do przeprowadzonych dowodów;

2) art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., poprzez niewskazanie w

części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku rodzaju zamiaru przestępnego przy opisie przestępstwa przypisanego oskarżonemu A. B.;

3) art. 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k. poprzez dowolną, sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, logicznego myślenia i doświadczenia życiowego i zawodowego ocenę materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień A. B., M. B., zeznań świadka M. T., N. P., O. K., skutkującą:

a) błędnym uznaniem, że zabezpieczone w sprawie zeszyty dotyczyły działalności spółki (...) sp. z o.o., mimo, iż nie znajduje to potwierdzenia w materiale dowodowym i zostało zaprzeczone przez oskarżonego A. B., który od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą na terenie Ukrainy, Białorusi i Rosji polegającą na obrocie warzywami i owocami,

b) błędnego ustalenia, że (...) sp. z o.o. była obciążona obowiązkiem ustawowym dokonania sprzedaży z wykorzystaniem kasy rejestrującej lub wydania dokumentu z kasy rejestrującej, stwierdzającego dokonanie sprzedaży, co warunkuje brak możliwości przypisania oskarżonemu z art. 62 § 4 k.k.s.

c) błędnego ustalenia, że A. B. jest odpowiedzialny bezpośrednio lub zastępczo (na podstawie art. 9 § 3 k.k.s.) za podanie „nieprawdy w deklaracji CIT za 2018 r. w sytuacji, gdy bezspornie A. B. nie składał w imieniu (...) sp. z o.o. deklaracji CIT za 2018 rok, złożonej 1 kwietnia 2019 roku (k. 286 akt sprawy), ani nie był już Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o.

z uwagi na wygaśnięcie mandatu w dniu 31 grudnia 2018 roku,

d) błędnego ustalenia, że A. B. jest odpowiedzialny bezpośrednio lub zastępczo (na podstawie art. 9 § 3 k.k.s.) za podanie „nieprawdy w deklaracjach VAT— 7k za poszczególne okresy od II kwartału do IV kwartału 2018” w sytuacji, gdy bezspornie A. B. nie składał w imieniu (...) sp. z o.o. ww. dokumentów, ani nie był już Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. z uwagi na wygaśnięcie mandatu w dniu 31 grudnia 2018 roku, stąd też nie można przypisać mu odpowiedzialności za treść dokumentów złożonych po ww. okresie;

III. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu A. B. kary

bez warunkowego jej zawieszenia, co było wynikiem nieuwzględnienia wszystkich dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 13 k.k.s. i przesłanek warunkowego zawieszenia kary określonych w art. 69 1 i 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., co doprowadziło do sytuacji, w której dolegliwość kary przekracza stopień winy.

apelacja obrońcy M. B.

I. obraza przepisów prawa materialnego w postaci przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu z art. 62 § 4 k.k.s., w sytuacji, gdy oskarżonemu M. B. nie przypisano odpowiedzialności za dokonanie sprzedaży z pominięciem kasy rejestrującej lub niewydania dokumentu z kasy rejestrującej, stwierdzającego dokonanie sprzedaży;

II. obraza przepisów postępowania, regulujących prowadzenie postępowania

dowodowego i ocenę dowodów, mogącą mieć wpływ na treść wyroku w postaci:

1) art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., poprzez niewskazanie w części dyspozytywnej wyroku rodzaju zamiaru przestępnego przy opisie przestępstwa przypisanego oskarżonemu M. B.;

2) art. 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k. poprzez dowolną, sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, logicznego myślenia i doświadczenia życiowego i zawodowego ocenę materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień A. B., M. B., zeznań świadka M. T., N. P., O. K., skutkującą:

a) błędnym uznaniem, że zabezpieczone w sprawie zeszyty dotyczyły działalności spółki (...) sp. z o.o., mimo, iż nie znajduje to potwierdzenia w materiale dowodowym i zostało zaprzeczone przez oskarżonego A. B., który od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą na terenie Ukrainy, Białorusi i Rosji polegającą na obrocie warzywami i owocami,

b) błędnego ustalenia, że (...) sp. z o.o. była obciążona obowiązkiem ustawowym dokonania sprzedaży z wykorzystaniem kasy rejestrującej lub wydania dokumentu z kasy rejestrującej, stwierdzającego dokonanie sprzedaży, co warunkuje brak możliwości przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 62 4 k.k.s.

c) błędnego ustalenia, że M. B. jest odpowiedzialny bezpośrednio lub zastępczo (na podstawie art. 9 § 3 k.k.s.) za podanie „nieprawdy (...) w deklaracjach CIT za lata 2016 i 2017” w sytuacji, gdy bezspornie M.

B. nie składał w imieniu (...) sp. z o.o. deklaracji CIT za 2016 i 2017 rok, ani nie był już Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. z uwagi na wygaśnięcie mandatu w dniu 18 kwietnia 2017 roku;

d) błędnego ustalenia, że M. B. jest odpowiedzialny bezpośrednio lub zastępczo (na podstawie art. 9 § 3 k.k.s.) za podanie „nieprawdy w deklaracjach VAT – 7k za poszczególne okresy od I kwartału 2016 r. do II kwartału 2017 r.” w sytuacji, gdy bezspornie M. B. nie składał w imieniu (...) sp. z o.o. ww. dokumentów, ani nie był już Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. z uwagi na wygaśnięcie mandatu w dniu 18 kwietnia 2017 roku, stąd też nie można przypisać mu odpowiedzialności za treść dokumentów złożonych po ww. okresie,

e) błędnego ustalenia, że „łączna wartość podatku uszczuplonego oraz narażonego na uszczuplenie jest duża”, co stało się okolicznością istotną przy wymiarze kary, podczas, gdy ww. wartość nie była „dużą wartością” w rozumieniu art. 53 § 15 k.k.s., co w konsekwencji prowadziło do błędnego nadzwyczajnego obostrzenia kary;

III. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu M. B. kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, co było wynikiem nieuwzględnienia wszystkich dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 13 k.k.s. i przesłanek warunkowego zawieszenia kary określonych w art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., co doprowadziło do sytuacji w której dolegliwość kary przekracza stopień winy.

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

apelacja obrońcy N. F.

Sąd rejonowy nie obraził art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Prawidłowo przeprowadził dowody, które następnie swobodnie ocenił. W szczególności depozycje A. K. i L. K. zostały ocenione prawidłowo. Sąd rejonowy dał im wiarę. Swoje stanowisko uzasadnił, choć dość lakonicznie. Ocena ta pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. Z zeznań A. K. istotnie wynika, jakoby N. F. nie przychodziła do księgowości. Jednakże była ona znana A. K.. Również L. K. zeznała, że znała N. F.. W swoich depozycjach rozróżniała jej osobę od N. I.. Świadek była pewna, że aktualni prezesi, widniejący w KRS każdorazowo reprezentowali spółkę, podejmowali faktyczne decyzje i opłacali usługi księgowe (k. 250-254). Ocena zeznań A. K. i L. K. dotycząca faktycznego wykonywania obowiązków w spółce przez N. F. przeprowadzona przez sąd rejonowy współgra ze słowami innych osób, jak choćby A. B. (k. 1158-1159), który wyjaśnił, że N. F. prowadziła firmę rzetelnie, nie kręciła, płaciła podatki, wynagrodzenia. Również słowa M. B. świadczą o tym, że N. F. nie była tylko figurantem. Wyjaśnił on, że to N. F. „załatwiła” mu przyjazd do Polski i dokumenty (k. 1159-1160). Podobnie M. T. zeznała, że o warunkach pracy rozmawiała z szefową (...) (k. 127). Wreszcie O. K. wiedziała, że prezesem była N. F. (k. 1195-1196).

Wobec prawidłowej oceny materiału dowodowego, sąd rejonowy nie popełnił błędów w ustaleniach

faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Choć A. B. był faktycznie decydem w spółce, to N. F. była prezesem wykonującym swoje zadania. Zasadnie sąd rejonowy ustalił, że brała ona udział w działalności gospodarczej i finansowo-księgowej spółki. Oceny takiej nie zmienia epizodyczny wyjazd N. F. za granicę.

Warto wspomnieć, że bycie „słupem”, to bycie osobą maskującą nielegalne interesy spółki (słownik języka polskiego PWN). Użycie takiego określenia przez sąd rejonowy nie powoduje przyjęcia, że N. F. nie wiedziała o przestępstwie. Sam obrońca w apelacji nawet przyznał, że oskarżona podpisywała się pod dokumentami księgowymi spółki. Była też udziałowcem spółki.

Wobec faktu, że oskarżona brała aktywny udział w działalności spółki, oczywistym jest, że osiągała korzyści majątkowe. Była prezesem zarządu spółki i wykonywała w niej obowiązki zawodowe (pracowała), co wynika bezsprzecznie z dowodów osobowych. Taki był jej sposób utrzymania się. Ponadto była udziałowcem spółki odnosząc pośrednio korzyści majątkowe z wartości udziałów.

apelacja obrońcy A. B.

Sąd rejonowy obraział art. 62 §4 k.k.s. i obraza ta miała wpływ na treść orzeczenia. Według art. 62 § 4 k.k.s. karze określonej w § 1 podlega także ten, kto wbrew przepisom ustawy dokona sprzedaży z pominięciem kasy rejestrującej albo nie wyda dokumentu z kasy rejestrującej, stwierdzającego dokonanie sprzedaży. Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu rzeczywiście nie wynikają znamiona art. 62 §4 k.k.s. Kwestii tej brakuje

też w uzasadnieniu wyroku. Wobec kierunku apelacji sąd okręgowy nie mógł uzupełnić opisu czynu.

Sąd rejonowy nie obraził art. 22 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Oskarżony miał możliwość przyjechania do Polski. Choć zapewne było to utrudnione ze względu na sytuację międzynarodową, oskarżony mógł stawić się na rozprawie. Drogowe przejścia graniczne z Federacją Rosyjską (obwodem królewieckim) działały i działają. Brak jest jakiegokolwiek informacji, że oskarżony rzeczywiście próbował przyjechać do Polski i mu tego uniemożliwiono.

Sąd rejonowy nie obraził art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez niewskazanie w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku rodzaju zamiaru przestępnego A. B.. Szczegółowe wskazanie w opisie czynu zamiaru jest zbędne. Umyślność działania oskarżonego wynika z opisu czynu. W uzasadnieniu zaś sąd rejonowy przedstawił szczegółowe rozważania na temat zamiaru. Wbrew stanowisku obrońcy, zdaniem sądu okręgowego, czyny z art. 56 § 1 k.k.s., art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 1 k.k.s. można popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym (jak przyjął sąd rejonowy). Takie też jest powszechnie przyjęte stanowisko doktryny i orzecznictwa.

Sąd rejonowy nie obraził art. 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień A. B., M. B., zeznań świadka M. T., N. P., O. K., w kwestii dotyczącej zeszytów. Depozycje te ocenił swobodnie, we wzajemnym powiązaniu. O

zeszytach w kontekście działalności będącej przedmiotem postępowania mówiła M. T. (k. 16), zeznając, że wpisywała do niego kwoty utargu otrzymane od klientów w poszczególnych dniach. Również W. G. i J. D. zeznali, że ustalili, iż zeszyty dotyczyły działalności będącej przedmiotem sprawy.

Co prawda M. T. później zeznała, że wpisów dokonywała na polecenie szefa i dotyczyły one biznesów w Rosji i w Ukrainie, lecz te słowa zasadnie zostały ocenione jako niewiarygodne. Podobnie trafnie jako niewiarygodne sąd rejonowy ocenił słowa oskarżonego dotyczące tego, że zeszyty obrazowały inne zagraniczne, bliżej niesprecyzowane działalności gospodarcze. Nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego byłoby aby szef dzwonił z innego kraju polecając wpisywanie do zeszytu rozliczeń z innymi (bliżej nikomu nieznanymi) zagranicznymi działalnościami gospodarczymi.

Kwestie dotyczące kasy rejestrującej sąd okręgowy rozważał w odniesieniu do pierwszego zarzutu obrońcy (obraza art. 62 §4 k.k.s.). Nie ma więc potrzeby odnoszenia się do pozostałych zarzutów dotyczących tejże kasy.

Sąd rejonowy obraził natomiast art. 7 k.p.k. w zakresie w jakim ocenił wskazane przez obrońcę dowody i wywiódł z nich, że oskarżony był odpowiedzialny za składanie deklaracji VAT-7k i CIT w okresie gdy nie był prezesem spółki. Obraza ta miała wpływ na treść orzeczenia. Ocena dowodów w zgodzie z art. 7 k.p.k. winna prowadzić do wniosku, że za składanie deklaracji Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P. odpowiadała każdorazowo osoba,

która w dniu składania tychże była prezesem spółki.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności zasługuje na uwzględnienie. Kara w wymiarze 6 miesięcy za czyn karnoskarbowy (gdzie dolna granica kary wynosi 5 dni – art. 27 § 1 k.k.s.) dla osoby niekaranej za przestępstwa jest niewspółmierna w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować.

Zaznaczyć należy dodatkowo, że czynu przypisanego oskarżonemu sąd rejonowy nie zakwalifikował uwzględniając art. 37 §1 pkt 1 k.k.s. Nie stosował więc wobec niego nadzwyczajnego obostrzenia kary.

apelacja obrońcy M. B.

Sąd rejonowy obraził art. 62 §4 k.k.s. i obraza ta miała wpływ na treść orzeczenia. Według art. 62 § 4 k.k.s. karze określonej w § 1 podlega także ten, kto wbrew przepisom ustawy dokona sprzedaży z pominięciem kasy rejestrującej albo nie wyda dokumentu z kasy rejestrującej, stwierdzającego dokonanie sprzedaży. Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu rzeczywiście nie wynikają znamiona art. 62 §4 k.k.s. Kwestii tej brakuje też w uzasadnieniu wyroku. Wobec kierunku apelacji sąd okręgowy nie mógł uzupełnić opisu czynu.

Sąd rejonowy nie obraził art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez niewskazanie w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku rodzaju zamiaru przestępnego M. B.. Szczegółowe wskazanie w opisie czynu zamiaru jest zbędne. Umyślność działania oskarżonego wynika z opisu czynu. W uzasadnieniu zaś sąd rejonowy przedstawił szczegółowe rozważania na temat zamiaru. Wbrew

stanowisku obrońcy, zdaniem sądu okręgowego, czyni z art. 56 § 1 k.k.s., art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 1 k.k.s. można popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym (jak przyjął sąd rejonowy). Takie też jest powszechnie przyjęte stanowisko doktryny i orzecznictwa.

Sąd rejonowy nie obraził art. 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień A. B., M. B., zeznań świadka M. T., N. P., O. K., w kwestii dotyczącej zeszytów. Depozycje te ocenił swobodnie, we wzajemnym powiązaniu. O zeszytach w kontekście działalności będącej przedmiotem postępowania mówiła M. T. (k. 16), zeznając, że wpisywała do niego kwoty utargu otrzymane od klientów w poszczególnych dniach. Również W. G. i J. D. zeznali, że ustalili, iż zeszyty dotyczyły działalności będącej przedmiotem sprawy.

Co prawda M. T. później zeznała, że wpisów dokonywała na polecenie szefa i dotyczyły one biznesów w Rosji i w Ukrainie, lecz te słowa zasadnie zostały ocenione jako niewiarygodne. Podobnie trafnie sąd rejonowy ocenił słowa oskarżonego dotyczące tego, że zeszyty obrazowały inne zagraniczne, bliżej niesprecyzowane działalności gospodarcze. Nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego byłoby aby szef dzwonił z innego kraju polecając wpisywanie do zeszytu rozliczeń z innymi (bliżej nikomu nieznanymi) zagranicznymi działalnościami gospodarczymi.

Kwestie dotyczące kasy rejestrującej sąd okręgowy rozważał w odniesieniu do pierwszego zarzutu obrońcy (obraży art. 62 § 4

k.k.s.). Nie ma więc potrzeby odnoszenia się do pozostałych zarzutów dotyczących tejże kasy.

Sąd rejonowy obraził natomiast art. 7 k.p.k. w zakresie w jakim ocenił wskazane przez obrońcę dowody i wywiódł z nich, że oskarżony był odpowiedzialny za składanie deklaracji VAT-7k i CIT w okresie gdy nie był prezesem spółki. Obraza ta miała wpływ na treść orzeczenia. Ocena dowodów w zgodzie z art. 7 k.p.k. winna prowadzić do wniosku, że za składanie deklaracji Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w P. odpowiadała każdorazowo osoba, która w dniu składania tychże była prezesem spółki.

Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, że czyn przypisany oskarżonemu należy kwalifikować uwzględniając art. 37 §1 pkt 1 k.k.s. Co więcej, należy go tak kwalifikować pomimo zmniejszenia przez sąd okręgowy kwot uszczuplenia i narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Art. 37 k.k.s. stanowi, że sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeżeli sprawca popełnia umyślnie przestępstwo skarbowe, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości albo popełnia umyślnie przestępstwo skarbowe, a wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża. W niniejszej sprawie oskarżony popełnił umyślne przestępstwo skarbowe. Również wartość przedmiotu czynu zabronionego była duża. Owej wartości przedmiotu czynu zabronionego nie należy utożsamiać z narażeniem na uszczuplenie czy uszczupleniem należności publicznoprawnej. Zgodnie z treścią art. 53 § 17 k.k.s. jako wartość przedmiotu czynu zabronionego

przyjmuje się jego wartość rynkową, ustaloną według przeciętnej ceny rynkowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w razie braku tych danych - na podstawie oszacowania. Jest to więc wartość przedmiotów, które sprzedano nie dopełniając obowiązków wobec państwa przypisanych oskarżonym. Wartości te widnieją w dokumencie (k. 848-866) i znacznie przekraczają 1000000 zł (w 2017 r. minimalne wynagrodzenie wynosiło 2000 zł, a więc jego pięćsetkrotność to właśnie 1000000 zł). Tak więc sąd rejonowy zasadnie nadzwyczajnie obostrzył karę wobec oskarżonego.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności zasługuje na uwzględnienie. Kara w wymiarze 6 miesięcy za czyn karnoskarbowy (gdzie dolna granica kary wynosi 5 dni – art. 27 § 1 k.k.s.) dla osoby niekaranej za przestępstwa jest niewspółmierna w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować.

Wniosek

apelacja obrońcy N. F.

zmiana skarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej

apelacja obrońcy A. B.

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie A. B. od zarzuconemu mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Z ostrożności procesowej, w przypadku uwzględnienia zarzutu wskazanego w punkcie II powyżej lub odmiennej oceny dyrektyw wymiaru kary z art. 13

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>k.k.s., o warunkowe zawieszenie wymierzonej A. B. kary pozbawienia wolności</p> <p>apelacja obrońcy M. B.</p> <p>uniewinnienie M. B. od zarzuconemu mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Z ostrożności procesowej, w przypadku uwzględnienia zarzutu wskazanego w punkcie II powyżej lud odmiennej oceny dyrektyw wymiaru kary z art. 13 k.k.s., o warunkowe zawieszenie wymierzonej M. B. kary pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie, pomimo zasadności części zarzutów. Uniewinnienie oskarżonych, wobec uznania ich sprawstwa i winy jest niezasadne. Również warunkowe zawieszenie wykonania kar pozbawienia wolności jest niezasadne, z powodów opisanych w pkt 5.2 uzasadnienia. Niezasadne byłoby też uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania. Nie było bowiem potrzeby przeprowadzenia ponownie postępowania dowodowego w całości.</p>	

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>4.1.</p>	<p>Sąd okręgowy uznał, że na podstawie art. 435 k.p.k. należy uwzględnić okoliczności:</p>

	<p>a) zmiana okresów za które N. F. odpowiada za podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k i CIT,</p> <p>b) zmniejszenie kwot uszczuplenia i narażenia na uszczuplenie przypisanych N. F.,</p> <p>c) usunięcie kwalifikacji prawnej z art. 62 §4 k.k.s. wobec N. F.,</p> <p>d) złagodzenie kary pozbawienia wolności wobec N. F. (kary pozbawienia wolności wobec pozostałych oskarżonych złagodzone wobec odpowiednich zarzutów apelacji, pomimo, że wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie).</p> <p>Sąd okręgowy uznał, że na podstawie art. 440 k.p.k. należy uwzględnić okoliczności:</p> <p>a) usunięcie kwalifikacji prawnej z art. 76 §2 k.k.s. z podstaw skazania oskarżonych N. F., A. B., M. B.,</p> <p>b) zmniejszenie kwot orzeczonych wobec oskarżonych N. F., A. B., M. B. przypadków równowartości pieniężnych uzyskanych z przestępstw korzyści majątkowych,</p> <p>c) złagodzenie kar grzywny wobec oskarżonych N. F., A. B., M. B..</p>
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Sąd okręgowy obowiązany jest zmienić orzeczenie na korzyść współoskarżonych, jeżeli je zmienił na rzecz współoskarżonego, którego środek odwoławczy dotyczył, gdy te same względy przemawiają za zmianą na rzecz tamtych.</p> <p>Podobnie jeżeli utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe, podlega ono niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów zmianie na korzyść oskarżonego.</p>	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Wobec uwzględnienia okoliczności powołanych w pkt 4 uzasadnienia, sąd okręgowy przyjął co następuje.</p> <p>I. Co do N. F., A. B., M. B. przyjął, że każdy z nich odpowiada za podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k i CIT tylko w czasie gdy był prezesem zarządu spółki.</p> <p>I tak deklaracje:</p> <p>CIT za 2016 r. (k. 57-58) złożono 31 marca 2017 r., gdy prezesem był M. B.</p> <p>CIT za 2017 r. (k. 59-60) złożono 30 marca 2018 r., gdy prezesem była N. F.</p> <p>CIT za 2018 r. (k. 283-286) złożono 1 kwietnia 2019 r. – nie przypisano wobec zakazu reformationis in peius</p> <p>korektę CIT z 2018 r. (k. 287-290) złożono 16 maja 2019 r. – nie przypisano wobec zakazu reformationis in peius.</p> <p>I tak deklaracje VAT-7k za za 2016 r.:</p> <p>kwartał 1 (k. 64) złożono 21 kwietnia 2016 r., gdy prezesem był M. B.</p> <p>kwartał 2 (k. 63) złożono 22 lipca 2016 r., gdy prezesem był M. B.</p> <p>kwartał 3 (k. 62) złożono 14 października 2016 r., gdy prezesem był M. B.</p> <p>kwartał 4 (k. 61) złożono 25 stycznia 2017 r., gdy prezesem był M. B..</p> <p>I tak deklaracje VAT-7k za za 2017 r.:</p> <p>kwartał 1 (k. 68) złożono 24 kwietnia 2017 r., gdy prezesem była N. F.</p> <p>kwartał 2 (k. 67) złożono 24 lipca 2017 r., gdy prezesem była N. F.</p>	

kwartał 3 (k. 62) złożono 23 października 2017 r., gdy prezesem była N. F.

kwartał 4 (k. 65) złożono 23 stycznia 2018 r., gdy prezesem była N. F..

I tak deklaracje VAT-7k za za 2018 r.:

kwartał 1 (k. 73) złożono 25 kwietnia 2018 r., gdy prezesem był A. B.

kwartał 2 (unieważniony) (k. 71) złożono 24 lipca 2018 r., gdy prezesem był A. B.

kwartał 2 (k. 72) złożono 5 września 2018 r., gdy prezesem był A. B.

kwartał 3 (k. 70) złożono 18 października 2018 r., gdy prezesem był A. B.

kwartał 4 (k. 69) złożono 22 stycznia 2019 r. – nie przypisano wobec zakazu reformationis in peius.

Konsekwencją powyższego były zmiany (zmniejszenia) kwot uszczuplenia i narażenia na uszczuplenie. Kwoty te sąd okręgowy wyliczył na podstawie dokumentu (k. 848-866) pomijając kwoty za miesiące gdy poszczególni oskarżeni nie byli prezesami spółki, a uwzględniając kwoty wynikające z dat podanych powyżej.

Tak więc wobec A. B. podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k nastąpiło za II, III kwartał 2018 r., a oskarżony uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie co najmniej 347.310 złotych oraz naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w przyszłych okresach w kwocie co najmniej 194.118 złotych.

Z kolei wobec M. B. podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k nastąpiło za I, II, III, IV 2016 r., a w deklaracji CIT za 2016 r., a oskarżony uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie co najmniej 621.479 złotych oraz naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w przyszłych okresach w kwocie co najmniej 93.116 złotych, a także uszczuplił podatek dochodowy od osób prawnych na łączną kwotę co najmniej 358.323 złotych.

Wreszcie wobec N. F. podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7k nastąpiło za II, III, IV kwartał 2017 r., a w deklaracji CIT za 2017 r., a oskarżona uszczupliła podatek od towarów i usług w łącznej kwocie co najmniej

503.781 złotych oraz naraziła na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w przyszłych okresach w kwocie co najmniej 171.854 złotych, a także uszczupliła podatek dochodowy od osób prawnych na łączną kwotę co najmniej 184.830 złotych.

II. z podstaw skazania oskarżonych N. F., A. B., M. B. usunął kwalifikację prawną art. 62 §4 k.k.s., gdyż kasy rejestrującej brak w opisach przypisanych czynów, a apelacje złożono na korzyść oskarżonych.

III. z podstaw skazania oskarżonych N. F., A. B., M. B. usunął kwalifikację prawną art. 76 §2 k.k.s., gdyż w opisach przypisanych czynów brak jest znamienia „wprowadzania w błąd”, a apelacje złożono na korzyść oskarżonych.

IV. sąd okręgowy zmniejszył kwoty orzeczonych wobec oskarżonych przypadków równowartości pieniężnych uzyskanych z przestępstw korzyści majątkowych, ustalając je na kwoty:

- wobec A. B.: 347.310 złotych,

- wobec M. B.: 979.802 złotych,

- wobec N. F.: 688.611 złotych,

co jest konsekwencją zmniejszenia uszczupień podatków.

V. sąd okręgowy złagodził kary pozbawienia wolności, ustalając je na 1 miesiąc pozbawienia wolności wobec każdego z oskarżonych. Nie było jednak podstaw do warunkowego zawieszenia ich wykonania, choćby ze względu na postawę oskarżonych. Nie przyznali się do popełniania czynów, po dokonaniu uszczupień i narażenia na uszczuplenie oddalili się w nieznane miejsce, a do chwili obecnej nie uiścili należności publicznoprawnej.

VI. sąd okręgowy złagodził kary grzywny. Uczynił to proporcjonalnie do nowo obliczonych kwot uszczupień i narażeń na uszczuplenia.

Wobec A. B. ta kwota to 347310 zł (w wyroku sądu meriti było 661795 zł), co stanowi 52,47% kwoty określonej przez sąd rejonowy.

Wobec M. B. ta kwota to 979802 zł (w wyroku sądu meriti było 1191681 zł), co stanowi 82,22% kwoty określonej przez sąd rejonowy.

<p>Wobec N. F. ta kwota to 688611 zł (w wyroku sądu meriti było 893742 zł), co stanowi 77,04% kwoty określonej przez sąd rejonowy.</p> <p>Wobec powyższego sąd okręgowy złagodził kary grzywny wobec:</p> <ul style="list-style-type: none"> - A. B. ustalając ją na 262 stawek dziennych, - M. B. ustalając ją na 411 stawek dziennych, - N. F. ustalając ją na 385 stawek dziennych. <p>Wysokość stawek dziennych nie została zmieniona, gdyż sąd rejonowy określił ją prawidłowo.</p> <p>W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy wobec niezasadności zarzutów apelacji.</p>	
Zwiążle o powodach zmiany	
Powyższe zmiany, wobec niezasadności wniosków apelacji, zostały dokonane z urzędu gdyż utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe i przemawiało za tym brzmienie art. 435 k.p.k.	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III i IV	<p>Wobec złożenia odpowiedniego wniosku i oświadczenia w nieopłaceniu kosztów, sąd okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. 420 złotych podwyższone o podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną sprawowaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Uczynił to na podstawie §17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. W sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Przepis ten korzysta z domniemania konstytucyjności.</p> <p>Sąd okręgowy zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,</p>

wydatkami obciążając Skarb Państwa ze względów słuszności.

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca N. F.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22.6.2022 r. sygn. akt II K 1094/20		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca A. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22.6.2022 r. sygn. akt II K 1094/20		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. zaskarżenia	Granice		
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca M. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22.6.2022 r. sygn. akt II K 1094/20		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana